בס"ד | ח' כסלו תש"פ

## אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמח זלמן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	כניסת שבת יציאת שבת						פרשת שבוע
	/ [	מצפה רמון 17:18	יבנה 17:16	ירושלים 17:14	מצפה רמון 16:14	יבנה 16:16	ירושלים 15:59	ויצא

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

כשאני מעונין להרוויח כסף, אין לי כלום עד שאקבל אותו. ה' אבל כשאני מחפש את ה', כל צעד בדרך ממלא אותי. ה' מתגלה ליעקב ומבטיח לשמור עליו כשיעקב עוד בדרך למצוא את זיווגו. זה סוד הכיסופים. כשאני רעב לא יעזור לבטן שאחלום על אוכל טעים, היא תמשיך "להציק" עד שאוכל. אבל כשאני חולם על שבת, כבר עכשיו אני מרגיש עונג ושמחה. זו גם הדרך לדעת אם אני אוהב מישהו. אם כשאני חושב עליו אני כבר מתמלא שמחה וגעגועים. כך גם עם ה'. כתוב בתהלים (קה,ג):ישמח לב מבקשי ה'. אם אני מבקש ומחפש את ה' איך אני שמח? הרי עדיין לא מצאתי אותו. אלא שמי שכוסף באמת לה', כבר בדרך יש לו שמחה ועונג. יעקב לימד אותנו שמי שמבקש את ה' באמת ה' אומר לו, אפילו בחלום:כשחיפשת אותי, הייתי איתך.. לעולם לא עזבתי אותך. (הרב שלמה קרליבך זצ"ל). אוהב אתכם! שבת שלום (-:

**דבר בעיתו מה טוב** – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>י"ד כסלו:</u> לב וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה יְהוָה בְּעַנְיִי כִּי עַתָּה וֵאֵהַבַנִי אִישִׁי:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו

(בראשית כט,לב)

[ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז: ד פַּחַז כַּמַּיִם אַל ׁתּוֹתֵר כִּי עַלִּיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חָלֵּלתַּ יִצוּעִי עַלָה:

(בראשית מט,ג-ד)

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו

יָחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפַּר:

יָר יִּרְיבָּר יְּרָבְּר יְּרָבְּר יְּרָבְּר יִּרְבָּר יִּרְבָּר יִּרְבָּר יִּרְבָּר יְּרָבְּר יְּרָבְּר יְּרָב (דברים לג,ו)

(כנ"ל)

**הקדמה לספר הזוהר** -רבי יהודה לייב הלוי אשלג.

א) רצוני בהקדמה זו, לברר איזה דברים פשוטים לכאורה, כלומר, אשר ידי הכל ממשמשות בהם, והרבה דיו נשפכה בכדי לבררם. ובכל זאת, עדיין לא הגענו בהם לידי ידיעה ברורה ומספקת.

שאלה א) מה מהותנו.

שאלה ב) מה תפקידנו בשלשלת המציאות הארוכה, שאנו טבעות קטנות הימנה.

שאלה ג) הנה כשאנו מסתכלים על עצמנו אנו מרגישים את עצמנו, מקולקלים ושפלים עד שאין כמונו לגנות. וכשאנו מסתכלים על הפועל שעשה אותנו, הרי אנו מחויבים להמצא ברום המעלות שאין כמוהו לשבח, כי הכרח הוא, שמפועל השלם תצאנה פעולות שלמות.

ד) לפי שהשכל מחייב, הלא הוא ית' הטוב ומטיב שאין למעלה הימנו ית' ואיך ברא מלכתחילה כל כך הרבה בריות שתתענינה ותתיסרנה בכל ימי היותן, והלא מדרך הטוב להטיב, ועכ"פ לא להרע כל כר.

ה) איך אפשר שמהנצחי שאין לו ראשית ואין לו תכלית, תמשכנה בריות הוות וכלות ונפסדות.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, תולדות דף קמ"ז ע"א.

א) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ר' חייא פתח, ואמר, וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם. מקרא זה בארוהו. אבל וזרח השמש, זה יעקב שהוא ז'א, כשהיה בבאר שכע, שהיא בינה, וכא השמש, כאשר הלך לחרן, שהיא הנוקבא דו'אי שכתוב וילן שם כי בא השמש. ואל מקומו שואף זורח, הוא שכתוב וישכב במקום ההוא. כלומר, חנוקכא נקראת מקום, ושם הוא שואף ומאיר. ומפרש, ויצא יעקב, שהוא לשון זריחה. כמו השמש יצא וגו׳. ובאר שבע היא בינה, שמשם מקכל זיא אורו. וחרן, היא הגוקכא המקכלת אור השמש שהוא ז"א.

ב) ות״ח שמשא וכו׳: ובוא וראה. השמש,

אף על פי שמאיר לכל העולם, נסיעותיו הן רק בכ' צדדים, כמו שאתה אומר, הולך אל דרום וסובב אל צפון. משום שדרום הוא קו ימין וצפון הוא קו שמאל, ונמשך ויוצא השמש בכל יום מצד מזרח, שהיא בחינהו עצמו תפארת, והולך לצד דרום, לקו ימין, חסד, ואחר כך סובב לצד צפון לקו שמאל גבורה, כלומר שנכלל מהארת ב' הקוין, ומצד צפון הולך לצד מערבי שהוא הנוקבא ואז השמש שוקע והולך למערב. וכזה מכאר, יוצא ממזרח, הוא שכתוב ויצא יעקב מבאר שבע. שאז נכלל בכ' הקוין דרום צפון כנ"ל. והולך למערב, שהוא הנוקבא. שכתוב וילך חרנה. ומלמדנו בזה. שההארה המרומות בהכתוב, ויצא יעקב וגו'. הוא הארה שלמה, דהיינו שכלולה מב׳ הקוין ימין ושמאל שה"ם חכמה וחסדים יחדיו.

## אביעה חידות מני קדם

:ספר שופטים חידון לפרשת "וישאלו" (שופטים פרקים א-ה) מקבילה ל-ויצא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כשיהודה ושבועון גכוובוו בכנעני ד. כי הגביאה ששפטה את ישראכר יושבת בין הרמה כבית אכ קצצו את בהנותיו של בוי

ב. בה שם המקום ששם בכו בני ישראל כשתוכוזה קיבלו

> ג. מרב אהוד שני פיות כה בותוזת כלבודיו יוזגרגה בוה ארכה

ה. הַיכוֹ ברק עם זבלון וגפתלי עלה והכך כשם ביוזד עם דבורה

> ו. באיזו בויכה משתמש הגביא כשברק קרא כיובכיון וופתכי

שבת שכום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אוזת מהערים האכלה, בצר, גוכון, דון, הר געש, וישבו ויככו.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:לתובת"ל נא לשלוח לשלוח לי